

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا
عِيدًا لَأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٤﴾

114 Meryem'in oğlu Îsâ:

“- Ey Rabbimiz, bize gökten mükellef bir sofrayı indir. Bizim için, geçmişimiz ve gelecek nesillerimiz için bayram olsun. Senin kudretine, Rasûlünün görevinin tasdikine bir işaret, bir mûcize olsun. Bize rızık ver. Sen rızık verenlerin en hayırlısı” dedi.

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا
لَّا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٥﴾

115 Allah,

“- Size, sebeplerini-şartlarını oluşturarak o mükellef sofrayı çokca hazırlayıp indireceğim. Bundan sonra sizden kim kulluk sözleşmesindeki ortak taahhütlerini, Allah’a iman, kulluk ve sorumluluk bilincini şuur altına iterek örtbas edip inkârda ısrar eder, küfre saparsa, insanlardan hiçbir kimseye vermediğim cezayı onlara vereceğim” buyurdu.

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ
مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ
إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ
إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾

★ 116 Hani Allah Îsâ'ya:

“- Ey Meryem'in oğlu Îsâ, insanlara, Allah'ı bırakıp, kulları durumundaki beni ve anamı iki tanrı haline getirin, diye sen mi söyledin?” dediği zaman, Îsâ:

“- Hâşâ, seni tenzih ederim. Hakkım olmayan şeyi söylemek bana yakışmaz. Ben söylemiş olsaydım, sen onu bilirdin. Sen benim gönlümdekini, sırlarımı bilirsin, ben ise senin zâtında olanı, sırlarını bilemem. Sen, sadece Sen, duyu ve bilgi alanı ötesini, gayb âlemini bilirsin” dedi.

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَّا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ
شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ
وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾

117 “- Ben onlara, yalnızca bana emrettiğini söyledim. Benim Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'ı ilâh tanıyın, candan müslümanlar olarak Allah'a bağlanın, saygıyla Allah'a kulluk ve ibadet edin” dedim.

“- İçlerinde bulunduğum müddetce, kutsal kitabı bilen, onlara tebliğ eden, çözüm üreten, örnek bir önder, olanları, doğruları bilen ve konuşan bir şahit idim. Fakat sen, ecelimle benim ruhumu alarak ölümümü gerçekleştirdince, on-ları denetleyen sadece Sen oldun. Sen her an, açık-gizli, her şeye şahitsin.”

إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرَ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٨﴾

118 “- Eğer onlara ceza verirsen, onlar Senin kullarıdır. Eğer onları bağışlarsan Sen, sadece Sen, kudretli, hikmet sahibi ve hükümransın.”

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾

119 Allah:

“- Îsâ'nın bu sözleri söylediği gün, doğrulara, samimi olanlara, imanda, İslâm'da sadâkatlerinin fayda vereceği gündür. Onlara altlarından ırmaklar akan cennet konakları var. Orada ebedî yaşayacaklar. Allah onlardan razı olmuştur. Onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. İşte büyük mutluluk ve kazanç budur” buyurdu.

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٠﴾

120 Göklerin, yerin ve bunların içindeki varlıkların ve imkânların mülkü ve hâkimiyeti Allah'ındır, Allah'ın tasarrufundadır.. O'nun her şeye gücü, kudreti yeter.